

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهر روز سورن
۲۵ نومبر ۲۰۲۲

شلیک به طوفان!

این تصویر را ببینید و عمق درماندگی رژیم حاکم را دریابید. اسلحه روی گردن دختر جوان زخمی که روی زمین بیهوش افتاده و تنها سلاحش گیسوان از پشت بهم بافته اش بوده است. آنهم از سوی پاسدار یا پلیسی که سردوشی اش قپه نشان است. تصویر از سوی یکی از یاران گزارشگران در داخل کشور دریافت شده و میتوان آنرا در کنار هزاران تصویر دلخراش دیگر که نشان از عمق فجایع ایجاد شده از طرف جنایتکاران حاکم دیده ایم، گذاشته شود.

جای تردید نبود که حکومتیان توانایی های سرکوب خود را یکی پس از دیگری به خدمت می گیرند و خود را بعنوان یکی از خونخوارترین و وحشی ترین ها در تاریخ بشریت ثبت می کنند. برای زندانیان سیاسی قدیمی تر و خانواده هایشان تصویر این جانپان آشنا تر بود و هر اقدام آنان در کشتار کودکان و جوانان، زنان و دانشجویان و دیگر معترضان تصویری است که در ابعادی بزرگتر تکرار میشود. حتی سرکوب کردستان قهرمان را بیاد میاورند که بیش از چهل سال قبل اتفاق افتاد و پس از آنهم متوقف نشد. این اول بار نیست که مهاباد، بانه، بوکان و سنندج، مریوان و سایر شهرهای این استان شاهد هجوم نظامی و حداکثری جنایتکاران جمهوری اسلامی است. کردستان همیشه سنگر انقلاب بوده است و میماند.

شکی نیست که زمان به عقب باز نمی گردد و حاکمیتی که با سلاح های جنگی از زمین و آسمان بر مردم کشورش میتازد هرگز قادر به ادامه حکومتش نخواهد بود و این آخرین ابزاری است که دیکتاتورها برای لحظه ای بیشتر در حکومت ماندن بکار می برند. رد پای انقلاب در همه جا دیده میشود. از روستاهای دوردست گرفته تا خیابانهای شعارنویسی شده شهرها، از خروش دانشجویان و دانش آموزان و تظاهرات خیابانی گرفته تا شب زنده داری های مردمی با شعار مرگ بر دیکتاتور و حکومت بچه کش نمیخواهیم، از مقاومت سراسری کردستان گرفته تا برگزاری مراسم تدفین جانبختگان، از اعتصاب کارگران تا اعتراضات رانندگان و پرسنل پزشکی و خلاصه سیلی از مخالفان رژیم که سرکوب ناشدنی است.

گام به گام خشونت وحوش جمهوری اسلامی بر خشم و عصیان مردم ایران اضافه میکند و ضرورت همبستگی سراسری را بیشتر و نمایان تر میکند. کشتار انقلابیون، تجاوز به زنان و کودکان در زندانهای کشور، برگزاری

بیدادگاههای چند دقیقه ای و صدور حکم اعدام برای بازداشت شدگان، شلیک کوربه منازل مردم، ضرب و شتم و قتل‌های خیابانی در برابر دوربینها و بخشا ارسال به شبکه ها از سوی مزدوران خود برای ایجاد رعب و وحشت بیشتر، هیچیک اما نتوانستند از میزان شهامت و شجاعت و جسارت جوانان در صحنه بکاهند.

قیام مهاباد و تسخیر خیابانها و مقاومت مثال زدنی آنها نشان داد که انقلاب نوین مردم آماده ورود به فازی جدید است. فازی که هم اکنون در بسیاری از نقاط کشورمان مزمزه میشود و گام به گام به پیش میرود. اگر چه از سوی امامان جمعه و مولوی عبدالحمید طرح و پیشنهاد رفراندوم گفته شده است اما در همان بلوچستان نیروهای مقاومت مردمی در برابر آن ایستاده و تاکید بر براندازی می کنند. تفلاهای اصلاح طلبان و مروجان برگزاری رفراندوم قطعاً نمی تواند آبی بر شعله های آتش و خشم مردم کشورمان پاشیده و این امواج را از مسیر خود منحرف کنند. هدف کل نظام است و این شعار همگانی است. دور از انتظار نبود که طیف اصلاح طلبان که همواره خیره به قدرت در چارچوب نظام بوده اند در این شرایط برای حفظ آن بکوشند و در برابر امواج آزادی خواهانه و برابری طلبانه مردم قرار بگیرند.

آنها بخوبی میدانند که اولاً در معادلات سیاسی جاری جایی ندارند و جز یک محفل از آنها باقی نمانده است و از طرف دیگر خود آنها در تاریخچه خونین این نظام در مرحله نقش بازی کرده اند و سرنگونی استبداد میتواند بر این حوادث تلخ و چگونگی وقایع روشنایی بیافکند و بسیاری از جزئیات آنها را برملا کند. همان زوایایی که سران این طیف همواره در برابر آن سکوت کرده اند و یا به افکار عمومی دروغ گفته اند.

گفته میشود که در همین لحظات تعدادی از نمایندگان مزدور رژیم در عراق و سوریه برای جلب نیروهای حشدالشعبی و دیگر مزدورانشان جهت سرکوب در ایران، بسر میبرند و نشانگر آن است که علیرغم تلاشهای حاکمان برای مقابله با انقلابیون اما نیروی کافی برای قیام سراسری مردم بجان آمده را ندارد. حضور نیروهای خارجی با این هدف در کشورمان میتواند بر آتش خشم موجود انقلابیون افزوده و قطعاً با انگیزه های مضاف بر موج مقاومت مردم بیافزاید. گسترش مبارزات و درگیر شدن اقشار و لایه های اجتماعی به این جنبش روزانه است. هر روزه اخبار پیوست و همبستگی آنان منتشر میشود و صفوف انقلاب فشرده میشود و گفتمان همبستگی بیشتر و بیشتر طرح میشود. این صفوف با کشتار و سرکوب و ارعاب برای استبداد حاکم مهارشدنی نیست. از سوی دیگر تعمیق شعارهایی نظیر کرد، بلوچ آذری، آزادی و برابری نشان میدهد که با گذر زمان اهداف انقلاب شفاف تر مطرح شده و مطالبات مردمی پسا جمهوری اسلامی مشخص تر میشود. مشارکت کارگران، کشاورزان و کارمندان با امواج روان مردمی میتواند این خواسته های حیاتی از انقلاب را پررنگ تر کند.

حقیقت این است که نیروهای اپوزیسیون در خارج از کشور اعم از تشکلهای شخصیت‌های شناخته شده و بویژه نیروهای چپ متأثر از تعلقات فرقه گرایانه خود در خمودگی و پاسیویسم بسر میبرند و نظاره گر تحولات داخل کشور هستند. این نیروها در چهل سال تبعید از بلوغ سیاسی مکفی برخوردار نبودند و در برابر انتقادات بی اعتنائی و یا مقاومت کردند. از دیدن افق ها و شرایطی اینچنینی و پر از حوادث و تحولات پرشتاب انقلابی حذر کردند. به رکود موجود تن دادند و برای چنین روزهایی تدارک حضور تنومند ندیدند. هرچه گفتیم و گفتند بر سنگ نشست و امروزه و هنوز هم لجبازی و یکدندگی کودکانه چپ از این طیف دست برنداشته است و تماشاگر بزرگترین واقعه تاریخی دهه های گذشته در کشورمان هستند.

۲۰۲۲/۱۱/۲۳